

DESTER

No. 1 - JANUARI 1965

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

De leeskamer, waar de microfilms worden ontcijferd. Deze kamer, behorende tot het Genealogische Genootschap van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, biedt plaats aan 205 lezers en al het materiaal en de uitrusting staan ter beschikking van een ieder, ongeacht de geloofsrichting.

65e JAARGANG

Nr 1

INHOUD:	Blz.
Onze Profeet spreekt	3
Mormoonse Indiaan behaalt een graad in de rechten aan de universiteit van Harvard	5
Een zendingsmoeder ging heen	6
Het Melchizedekse Priesterschap	7
Nieuwe stemmen spreken uit het stof	9
Vragenbus	12
Genealogie	14
De vraag van de maand	16
Z.H.V. Een wereldomvattend Zusterschap	19
Het Jeugdwerk	23
Een berggewelf bewaart de Mormoonse documenten	25
Zonnehoek. De eerste Sabbat	27
Gebeurtenissen in de zending	28

Redacteur: DON VAN SLOOTEN, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

De betekenis van "Thanksgiving"

door President David O. McKay

Het volgende is een beschrijving, van de hand van President David O. McKay, van het ontstaan en de betekenis van het nationale, religieuze feest in de Verenigde Staten dat „Thanksgiving Day” wordt genoemd en dat in het Nederlands met „Dankdag” of „Erkentelikhheidsdag” niet geheel wordt weergegeven. Gewoonlijk is deze dag de laatste donderdag in november.

President McKay zegt over dit feest het volgende:

„Thanksgiving Day” is iets dat in de Verenigde Staten een nationaal godsdienstig feest het meest nabij komt. Enkele andere naties hebben wel dankfeesten, maar de datum is niet internationaal, de geest ervan wel.

Zoals ge weet werd het in de Verenigde Staten voor het eerst door de Pelgrims in Nieuw-Engeland gevierd. Onder „Pelgrims” verstaan wij in Amerika diegenen die zich in de maand november 1620 in Plymouth vestigden. De Pelgrims die op de kust van Nieuw-Engeland bij Kaap Cod landden, waren Afscheidenen, geen Puriteinen. De Puriteinen vestigden zich in Massachusetts, doch de Afscheidenen, die wij thans Pelgrims noe-

men, zetten zich in Plymouth. „Thanksgiving Day” ontstond een jaar later, in 1621, toen gouverneur William Bradford, na de eerste oogst, de dag voor algemeen gebed en dankzegging vaststelde. Dit is een verslag van de eerste „Thanksgiving”:

„In de herfst van 1621 werd de eerste oogst van de kolonisten binnengehaald. De mais had het goed gedaan, de gerst was tamelijk goed, maar de erwten waren mislukt, door de droogte en het late zaaien. Door deze oogst aangemoedigd, doch de behoefte voelend aan meer eetbaars om feest te vieren, zonden de leiders vier jagers uit om in de bossen op wild te jagen. Zij vierden feest, 'op een speciale manier'; zij onthaalden koning Massaoit en negentig mannen (Indiaanse dapperen) drie dagen lang en genoten van wildbraad, wilde kalkoenen, watervogels en andere delicatessen waar Nieuw-Engeland toen zo beroemd om was”.

Dat was 343 jaren geleden. De eerste „Thanksgiving” was slechts een formele manifestatie van de geest van lof en dank, die het hart van de Pelgrims sterkte gedurende die eerste verschrikkelijke winter in het nieuwe land.

Zij waren de voorzienigheid des Heren ten hunnen behoeve niet vergeten, noch hun geloof en hun vrijheid - en het voorrecht God te dienen zoals hun geweten dat voor-schreef.

Dankbaarheid is meer dan erken-telijkheid. Erkentelijkheid is het begin van dankbaarheid. Dank-baarheid is de voltooiing van er-kenntelijkheid. Erkentelijkheid kan wel uit woorden bestaan. Dank-baarheid wordt met daden ge-toond.

De herinnering aan de omstandig-heden van die eerste strenge win-ter kan een middel zijn om onze geest van erkentelijkheid te ver-sterken voor de dingen die wij be-zitten, en een gevoel van dankbaar-heid doen ontwaken voor onze te-genwoordige omgeving en voor het voorrecht in deze wonderbare tijd te leven.

Geluk komt niet door dingen van buiten; het is een zegen van het hart. De kolonisten die in novem-ber 1621 zich bij Kaap Cod ves-tigden, bestemden de dankdag voor Hem - een les, die iedereen in de wereld behoort te leren, dat erken-telijkheid en dankbaarheid uit het hart voorkomen en niet van uiter-lijk bezit. Deze Pelgrims gaven ons het voorbeeld om God niet alleen woorden van dank te geven, maar ook blijken van dankbaarheid, wat meer is dan erkentelijkheid voor Zijn zegeningen aan ons.

Eens luisterden wij naar Helen Keller, die wonderbare, dove en blinde vrouw, in de Assembly Hall, toen zij daar tot 1700 Zon-

dagsschoolkinderen sprak. Haar onderwerp was „Geluk”. Zij was gelukkig. Het herinnert mij aan wat zij zeide toen haar leraar het eerste woord in haar hand spelde: „w-a-t-e-r”. Ook leerde zij het woord „moeder” door haar tast-zin. Zij zegt in haar boek dat toen zij die avond de trap opging, zij het gelukkigste meisje in de wereld was.

Ziehier twee deugden die de Pel-grims bezaten en die wij in ons dagelijks leven kunnen toepasen: De eerste en fundamentele was hun geloof in God. Dat is de kern van „Thanksgiving”. Washington noemde die in zijn eerste verkla-ring. Iedere President van de Ver-enigde Staten heeft gezegd dat dit een dank-en gebedsdag is. Lincoln zeide dat. Met een gelovig hart richten wij het oog naar de hemel, vergeten onze eigen vijandschap-pen, onze eigen jaloeersheid, onze eigen haat, en denken aan onze ze-geningen. Wij tellen onze vele ze-geningen, noemen ze een voor een en zijn verwonderd over hetgeen God heeft gedaan.

De tweede deugd is de vrije uit-oefening van de wil en het recht en het voorrecht God te dienen volgens de inspraak van ons eigen geweten. U en ik aanvaardden dat zoals wij de zonneschijn aanvaar-den en onze giften, zoals onze ogen en oren. Kinderen aanvaardden die juist zoals zij hun vader en moeder en hun liefde aanvaardden.

Nu deze „Thanksgiving Day” na-dert, doet het mij goed te weten dat de leden der Kerk en vele men-sen in 't algemeen, het feit besef-

fiend dat stoffelijk bezit alleen geen geluk brengt, meer dan ooit tevoren die dingen waarden die van de grootste waarde zijn. Om er maar enige te noemen, zou ik willen zeggen dat ik zeer dankbaar ben: Ten eerste voor een nobel ouderpaar en een waardige naam.

Ten tweede voor een blijvend geloof in een Opperwezen en in de goddelijkheid van Jezus Christus.

Ten derde voor het vermogen en de gelegenheden God's giften zoals die zich in de natuur manifesteren, te genieten - al die schone schepingen zijn mijn, alleen omdat ik ze zie en zoek.

Ten vierde voor liefderijke familiebanden, voor geliefden en trouwe vrienden. Hij die zelfs maar één

vriend heeft, is rijk en ik heb er vele die bewezen hebben betrouwbaar en trouw te zijn.

Ten vijfde voor gelegenheden om te mogen dienen in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en bovenal door de wetenschap dat een goede en liefhebbende Vader allen zal leiden die Hem in oprechtheid zoeken.

Het is ook gepast dat wij op deze Dankdag als families bijeen komen, in speciale diensten. Ik zeg met Paulus: „. . . De vrede Gods heerse in uw harten, tot welken gij ook geroepen zijt in één lichaam en weest dankbaar” (Kol. 3 : 15)

God zegene de Kerk in de gehele wereld. Moge deze tijd er een van vrede en dankbaarheid zijn voor u, leden, overal.

Mormoonse Indiaan behaalt een graad in de rechten aan de universiteit van Harvard

CHEROKEE, N.C. - Woodrow Blaine Sneed, een Cherokee-Indiaan, behaalde onlangs aan de universiteit van Harvard in de school voor rechten te Cambridge, Massachusetts, zijn candidaats in de rechtsgeleerdheid.

Nadat hij zijn tentamen aan de George Washington universiteit in augustus had afgelegd, werd hij als hulpadvocaat voor de stam der Navajo's te Window Rock, Arizona, aangesteld.

Naar men gelooft is de heer Sneed de eerste Amerikaanse Indiaan die een graad aan de Harvard school behaalde. Hij is sedert 1944 een lid van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en vervulde twee jaar lang een zending onder de Mescalero-Apache- en Navajo Indianen.

Zijn prestaties waren van dien aard, dat hem door verschillende universiteiten beurzen werden aangeboden. Het eerste jaar in Harvard bedroeg die 1250 dollars.

Een zendingsmoeder ging heen

Een dezer dagen bereikte ons het treurig bericht van het plotseling overlijden van Zuster Florence May (Fawn) Wright Volker, de vrouw van de voormalige President van de Nederlandse Zending J. Henry Volker.

Zij overleed aan een hartaanval, terwijl zij bij verwanten in Californië logeerde.

Het is nog niet zo lang geleden dat Zuster Volker en haar echtgenoot in ons midden waren; van 1960-1962 stond zij aan het hoofd van de Zustershulpvereniging in de Nederlandse zending en hoewel het taalverschil in den beginne uiteraard een barrière was, stond zij steeds voor een ieder klaar om op het gebied van genoemde organisatie van raad en bijstand te dienen en was zij een stimulans, overal waar haar raad werd gevraagd.

Zuster Volker bereikte de leeftijd van 72 jaar. In haar arbeidzaam leven was zij, buiten haar zending in Nederland, o.m. lid van het Zondagsschoolbestuur van de Wehberring en presidente van de O. O.V. in de Vijfde Wijk te Ogden.

Zij gradueerde aan de Weber academie en bezocht de Universiteit van Utah en de Columbia Universiteit te New-York. In 1951 verhuisde zij naar Salt Lake City, na achtereenvolgens in Denver, Los Angeles en Ogden te hebben gewoond.

Zuster Volker werd de 5e januari 1892 te Ogden geboren. Zij huwde met J. Henry Volker de 26ste februari 1914 in de Logan Tempel.

Onze gedachten van innig medeleven in dit plotselinge en daarom dubbel smartelijk verlies gaan naar de nabestaanden uit, in de eerste plaats naar haar echtgenoot President J. Henry Volker, wiens grote minzaamheid jegens de leden van de Kerk in Nederland en zorg en leiding in 't algemeen lang in ons geheugen zullen blijven.

Zuster Volker laat, behalve haar echtgenoot, drie zoons en twee dochters achter, benevens drie broers en 23 kleinkinderen. Het is ongetwijfeld voor dezen een grote troost te weten dat dit heengaan geen „vaarwel” betekent, doch een heerlijk weerzien in een ander gebied van Gods koninkrijk.

De enige dwingeland, die ik in deze wereld accepteer, is de „kleine stille stem” binnen in mij.

Mahatma Gandih

Het Melchizedekse Priesterschap

Priesterschap en gezin

(slot)

Vrouwen zijn niet minderwaardig

Moederschap is de basis van het geluk in het gezin en van de voorspoed van een volk. God heeft, met betrekking tot het moederschap, in handen van mannen en vrouwen zeer heilige verplichtingen gelegd. Het zijn verplichtingen, die niet veronachtzaamd kunnen worden zonder goddelijk misnoegen op te wekken.

Het woord en de wet van God zijn voor de vrouwen even belangrijk als voor de mannen. Daarom moeten vrouwen studeren, teneinde in staat te zijn de problemen, die voortvloeien uit het grote werk in deze laatste dagen, in het licht van de openbaringen te benaderen. Vrouwen moeten heel vaak belangrijke en wijze besluiten nemen. Door middel van ernstig en oprecht gebed hebben zij dan ook recht op de leiding van de Heilige Geest.

Als er ooit een man is, die een vloek van de Almachtige God verdient, dan is het wel de man, die de moeder van zijn kind verwaarloost; de man, die de vrouw van zijn hart, zij die haar gehele leven voor haar

man en haar kinderen opoffert, veronachtzaamt. Natuurlijk indien die vrouw een reine, getrouwe moeder en echtgenote is.

„Vaak heb ik gezegd en ik herhaal het, dat de liefde van de ware, eerlijke moeder in feite dichter de liefde van God benadert dan welke andere soort liefde ook. Er zijn mannen die beweren, dat de vrouwen het zwakke geslacht vertegenwoordigen. Ik geloof dit niet. Fysiek moge dit zo zijn, doch welke man kan geestelijk, moreel, godsdienstig en gelovig wedijveren met een vrouw die waarlijk overtuigd is? Daniël had een groot geloof, dat hem in de leeuwenkuil staande hield; maar vrouwen hebben moeten aanschouwen hoe van hun zonen lichaamsdeel voor lichaamsdeel uit elkaar gerukt werd. Om hun geloof hebben zij elke vorm van satanische kwelling moeten ondergaan. Altijd zijn zij gewilliger om offers te brengen dan mannen. Zij zijn in evenwichtigheid, godsvrucht, moreel de meerdere van de mannen . . . (Joseph F. Smith). Wanneer mannen beweren, dat de

vrouwen het zwakke geslacht vertegenwoordigen en dat zij, de mannen, meerder zijn dan de vrouwen, dan dienen zij zich te bekeren en te beseffen dat dit gevoel, hetgeen wij „sex-jaloersheid” kunnen noemen, terzijde gezet dient te worden. Natuurlijk komen er uitzonderingen voor, doch die uitzonderingen zeggen niets. De man is niets zonder de vrouw en de vrouw is niets zonder de man. Een juist begrip van de macht van het Priesterschap en de juiste toepassing van deze macht sluiten alle gevoel van „sex-jaloersheid” uit. Waar ook een vrouw het moederschap verheerlijkt, zowel direct als plaatsvervangend, daar is vooruitgang en geluk het zekere resultaat.

Indien een vrouw het grootste van alle aardse rechten, namelijk het recht van het moederschap, moedwillig verwerpt, alleen ter wille van de domme poging om aan te tonen dat zij in staat is het zelfde werk als dat van de man te doen, dan is zij geen ware vrouw en zij is zowel te beklagen als te veroordelen.

De man, die zich zelf meer gevoelt dan zijn vrouw omdat hij drager van het Priesterschap is, heeft de betekenis en het doel van het Priesterschap niet begrepen. Hij moet eraan herinnerd worden dat de Heer Zijn dochters even lief heeft als Zijn zonen. Het is een kleinzielige man die de vrouw beschouwt als minderwaardig aan de man.

De Priesterschapsdrager behoort steeds vriendelijk, hoffelijk en ridderslijk tegenover vrouwen, de moeders der mensheid, te zijn. Als deze dingen thuis worden gedaan, dan

zullen de jongens opgroeien met een groot respect voor alle vrouwen met inbegrip van hun eigen moeder en zuster, en dan zullen zij waardige mannen in het Priesterschap worden.

Vrouwen daarentegen, behoren het Priesterschap en de dragers daarvan te respecteren en zij moeten hun zonen en dochters leren het gezag van het Priesterschap te erkennen en te eerbiedigen.

NASCHRIFT.

Hetgeen over het moederschap in dit artikel is geschreven, heeft misschien een belangrijke vraag opgeworpen t.w. „zijn nu de vrouwen, die door omstandigheden buiten haar schuld nimmer in staat waren haar rechten op het moederschap te doen gelden, hetzij direct, hetzij plaatsvervangend, voor eeuwig van de zegeningen daarvan verstoken?”

Een gedetailleerd antwoord op deze vraag is in het bestek van dit artikel niet mogelijk, doch wij kunnen volstaan met de volgende woorden, die werden geschreven door Joseph Fielding Smith: „Door de genade en de rechtvaardigheid van de Heer, zal een jonge vrouw, die gedoemd is op aarde ongehuwd te blijven, (of de vrouw, die op aarde haar recht op het moederschap niet kan laten gelden) en die haar deugdzaamheid zal bewaren en die van ganser harte al de geboden en verordeningen van het evangelie aanvaardt, een volheid van heerlijkheid en verhoging in het

celestiale koninkrijk ontvangen. Haar zal de grote gave van „het eeuwige leven” worden geschonken. (het eeuwige leven is eeuwige vooruitgang van geslacht tot geslacht).

Al de gaven van verhoging zullen de hare zijn, omdat zij waarachtig en getrouw gebleven is en al hetgeen haar op aarde werd ontzegd, zal in het leven hierna aan haar worden geschonken”.

Sedert Cumorah

NIEUWE STEMMEN SPREKEN UIT HET STOF

door HUGH NIBLEY

hoogleraar in geschiedenis en godsdienst aan de Brigham Young Universiteit

Inleiding:

Een duidelijk en compleet overzicht van de onlangs ontdekte Joodse en Christelijke manuscripten zou duizenden bladzijden geven. Dit materiaal in matig bestek weer te geven en het tevens recht te doen wedervaren is een even hopeloze taak als het schetsen van de Bryce Canyon bij maanlicht. Wanneer men zich in details wil gaan verdiepen, zal men spoedig tot de ontdekking komen, dat dit dwaasheid is. Doch anderzijds is het weglaten van de grote ingewikkeldheid van het tafreel het missen van de bijzondere en wezenlijke kwaliteit er van. Toch kunnen wij het niet zonder commentaar afdoen, want wat wij aanschouwen, is van onmetelijke betekenis.

De bedoeling met de volgende, min of meer uitgewerkte bladzijden, is het leiden naar een hoger

Voor de Heiligen der Laatste Dagen is de tijd gekomen om hun aandacht te wijden aan die oude Jood-

plan, door de lezer een idee te geven van hetgeen waarmede wij te maken hebben, van de strekking en de aard der geschriften, die thans door godsdienstbestuderenden met verbazing worden gelezen, en van de vreemde en verbijsterende problemen, die zich daarbij voordoen. Het volgende, nogal langdradige voorbereidend overzicht kan niet worden vermeden: Men kan het grootse schouwspel dat volgt, niet genieten zonder een programma, hoe vervelend het programma ook is. Indien de opzet de lezer een beetje verbijstert, moet hij er aan denken, dat alle geleerden heden ten dage min of meer in de war raken door de opkomende vloed van perkamenten en papyri, waardoor iedereen werd verrast. Als wij in die vloed niet kunnen zwemmen of waden, kunnen wij op z'n minst toch wel aan de oever gaan staan om te zien wat die opwinding heeft te betekenen.

se en Christelijke documenten, welker ontdekking in de laatste jaren, vooral na de tweede wereldoorlog,

een radicale verandering van alle gevestigde standpunten ten aanzien van het wezen van de twee godsdiensten en van hun geschriften heeft te weeggebracht.

De betekenis van deze vondsten kan het best worden gedemonstreerd door naar een aantal gezegden in het Boek van Mormon te verwijzen. Het eerste is uit het dertiende hoofdstuk van 1 Nephi. Daar wordt gezegd dat de Bijbel de wereld in verminkte vorm is ingegaan:

„. . . . want zie, zij hebben uit het evangelie des Heren vele delen weggenomen, die duidelijk en hoogst waardevol zijn; en ook vele verbonden des Heren hebben zij weggenomen. . . .

„. . . . ziet gij, omdat deze dingen uit het evangelie van het Lam zijn weggenomen, zeer velen struikelen. . . .” (1 Nephi 13 : 26, 29).

Het tweede gezegde is dat de Heer een eind aan deze stand van zaken zal maken door het verschaffen van meer licht:

„. . . . Ik zal te dien tijde de volken genadig zijn, zodat Ik hun door Mijn eigen kracht veel van Mijn evangelie zal brengen, dat duidelijk en waardevol zal zijn. . . .” (Ibid 34).

Deze kennis zal door beschreven documenten worden gegeven, waaronder enige geschriften van Nephi's eigen afstammelingen, „om onder de volkeren te voorschijn te komen”. (Ibid. 35.) Maar behalve van die, horen wij ook van „andere boeken De-

ze laatste geschiedboeken” (39-40, beide in 't meervoud) die onder de volkeren zullen circuleren, voordat zij tot het evangelie zijn bekeerd. Aangezien het in het gehele hoofdstuk zeer duidelijk wordt gemaakt, dat de hier genoemde „volkeren” *niet* de Kerk zijn, kunnen deze boeken en kronieken „die gij bij de volkeren hebt gezien” (40) andere geschriften zijn dan het Boek van Mormon 1).

Om op dit punt niet te uitgebreid te worden: of wij nu in 1 Nephi 13 alleen een verwijzing naar de Bijbel en het Boek van Mormon moeten zien, of naar meer toekomstige kronieken (zoals duidelijk in 14:26 wordt gezegd), wij hebben ten minste de duidelijke verklaring dat

1.) In Nephi 13, verzen 3, 4, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 19, 23, 29, 30, 31, 32, 33, 38 en 42 wordt aange- toond dat de volkeren (Engels „gentiles”-Vert) en de Kerk niet met elkander verward moeten worden. In verzen 25 en 26 ontvangen de „gentiles” de zuivere kronieken en verliezen ze dan weer. In verzen 35 en 36 verschijnen meer kronieken „onder de volkeren”, en in vers 38 zijn het de „gentiles” die de Bijbel tot de Indianen brengen, terwijl zij in vers 39 de gehele wereld nog „andere boeken” zullen geven, ter overtuiging van henzelf, de Indianen en de Joden, dat de eerste kronieken waar zijn. Dit schijnt te gecompliceerd te zijn om alleen op het Boek van Mormon betrekking te hebben. Zie speciaal 1 Nephi 14 : 23-28.

bepaalde boeken en kronieken, buiten de Bijbel, zullen verschijnen en de opvatting van de mensen van de Bijbel zelf, welk verminking „velen doen struikelen”, zullen wijzigen.

Deze twee gezegden hebben, meer dan iets anders, de Christenwereld van het begin af tot felle tegenstand tegen het herstelde evangelie opgewekt. Toen het Boek van Mormon nog maar nauwelijks van de drukpers was gekomen, publiceerde de *Daily Advertiser* van Rochester de in de wereld eerste geboekstaafde reactie op de zending van de Profeet: „Godslastering! Boek van Mormon, alias de Gouden Bijbel! Geen godslastering kon groter zijn dan die, welke verklaarde dat er nog andere schriftuur kon zijn dan de Bijbel, tenzij het de verklaring op het titelblad van het Boek van Mormon was dat het geopenbaarde Woord van God „vergissingen van mensen” kon bevatten”. Het is voor ons in deze tijd moeilijk ons de schok en afschuw voor te stellen, waarmede deze twee beweringen door de Christenwereld werden ontvangen. Sinds de dagen van Augustinus was het de hoeksteen van het Christelijk geloof geweest, waarop de Protestanten even stevig stonden als de Katholieken, dat de Bijbel niet alleen de gehele openbaring van God aan de mens was, maar dat deze ook onmogelijk de flauwste aanduiding van een vergissing kon bevatten; de Schriften waren onfeilbaar en voor ons onderricht volkomen voldoende. En ziehier nu een boek dat zich niet alleen als heilige schrift aan-

dient, maar de wereld ook nog zegt dat de Bijbel „vergissingen van mensen” bevat! Zoals gezegd, is het thans moeilijk zich voor te stellen hoe de Christenwereld op deze twee beweringen reageerde, omdat er heden ten dage in de wereld nauwelijks een geleerde te vinden is, die niet erkent dat onze Bijbel in zijn tegenwoordige staat veel te wensen overlaat en die niet naar verbetering, door ontdekking van nieuwe documenten, uitziet. Door wat is die veranderingen teweeg gebracht? Precies door hetgeen het Boek van Mormon heeft voorspeld: het verschijnen van meer boeken en kronieken. Aan deze gaan wij nu onze aandacht wijden.

Het nieuwe standpunt ten aanzien van het Oude Testament. De wijziging in de houding tegenover het Oude Testament is in onze dagen plotseling en op verrassende wijze gekomen. Tot aan de tegenwoordige generatie leefde de Christenwereld in de overtuiging dat zij vrijwel wist wat zij aan de Bijbel had en dat de toekomst weinig meer had te bieden dan een onbestemde herhaling van bekende preken en toelichtingen, zo nu en dan aangevuld met geleerde voetnoten. Hadden de fundamentalisten hun „eens-voor-alles” Bijbel, de hogere critici waren niet minder tevreden dat hun eigen uitleggingen definitief waren. In hetzelfde jaar (1889) waarin Westcott en Hort de eerste editie van wat zij zo gaarne „Het Nieuwe Testament in het oorspronkelijke Grieks” noemden, het licht deden zien, daarbij opmerkend dat de formidabelste tekst-

problemen waren opgelost, gaf Robertson Smith uitdrukking aan zijn geloof dat niets van vitaal belang voor de bestudering van het Oude Testament onzeker bleef. Als op zo menig ander terrein verklaart de goede en gemakkelijke wet van evolutie, de grootste van alle tijden en werkbepaarders alles. „Tot voor kort waren bijbelgeleerden, wegens gebrek aan werkelijke controle op hun standpunt ten aanzien van uitwendige bronnen, gedwongen hun systemen in een historisch vacuum op te bouwen”, zegt Professor Albright, „en aangezien het hun aan degelijke informatie ontbrak om hun bouwsels van louter subjectiviteit te ontdoen, waren de bekwaamsten onder hen gedwongen het een of ander wijsgerig schema te ontwerpen om naar te verwijzen.” Daar

trad de evolutie in: een „eenzijdige evolutie van het materialistische, zinnelijke en onordelijke naar het geestelijke, het ideale en het ordelijke”, een Procrustesbed waarin alle feiten en algemeenheden moesten passen”.

wordt vervolgd.

Het bovenstaande is een inleiding tot een weldoorwrochte en zeer belangrijke artikelenreeks, voor de leden van de Kerk vooral zeer belangrijk, daar zij o.m. een dieper inzicht in het Boek van Mormon geeft.

Het is zeer de moeite waard om van dit werk van Hugh Nibley kennis te nemen en het zal daarom bij gedeelten in de Ster verschijnen.

Redactie van de Ster.

V R A G E N B U S

Toen ik voor het octobernummer van de Ster het artikel „Astrologie en boze geesten” schreef, dacht ik: „daar zal wel commentaar op komen; ik hoop het zelfs, omdat het een stimulerend bewijs van belangstelling is”. Het commentaar is dan ook prompt gekomen en wel naar aanleiding van deze zinnen: „De toekomst van een mens wordt niet bepaald door de tijd en de plaats waarin hij werd geboren: hij heeft die toekomst zelf in handen. . . .” en: „En wat het karakter betreft:

dit wordt gevormd en veredeld door het onderhouden van God’s (sic) geboden en wordt niet vooraf door de invloed van een planeet bepaald. . . .”

De lezer, die mij daarover schreef, zegt: „In ditzelfde artikel maakt U mijns inziens een leerstellige fout”. En dan volgen de bovengemaakte zinnen. De schrijver zegt vervolgens iets over erfelijkheid, waarover straks. Eerst dit: „Het karakter”, zo zegt hij, „wordt ze-

ker veredeld door het onderhouden van Gods geboden, maar zeker niet in de eerste plaats gevormd". Daar heeft de commentator volkomen gelijk aan; het was mijnerzijds zeer onvolledig de begrippen „vormen” en „veredelen” naast elkander te zetten. Onvolledig omdat 1 het begrip „karaktervorming” een geheel andere bespreking behoeft, die hier echter beter achterwege kan blijven, omdat men daarbij zich op het terrein van de erfelijkheid en van het voorbestaan zou moeten begeven en met het oog op wat in vorige artikelen in deze rubriek is gezegd over de vraag: „Wie zondigt er, de geest of de intelligentie”? misschien nog verder terug, en 2. ik mij niet bevoegd en bekwaam genoeg acht om over dit onderwerp ook maar met enig gezag te spreken. Waar het hier om gaat is dit: Al het goede komt van God en alles wat van God komt is altijd waar en behoeft nooit herziening. Dat is de toetssteen die men behoort te gebruiken bij het zoeken van het antwoord op de vraag: Is dit van God?

De astrologie nu geeft meermalen uitkomsten die er naast zijn, kan deze toets niet doorstaan en is dus niet van God. En dat moet voor ons, leden van Christus' Kerk voldoende zijn om er zich niet mee in te laten.

Wat nu de erfelijkheid betreft, zo juist in 't voorbijgaan genoemd: Zeer zeker erkent de Kerk het bestaan er van. Schrijver haalt dit dan ook aan uit „De Artikelen des Geloofs”, blz. 94: „Tot op zekere hoogte zijn kinderen door hun ge-

boorte erfgenamen van de goede of slechte aard van hun ouders; wij erkennen de factoren der erfelijkheid. Goede en slechte neigingen, zegeningen en vloeken gaan van geslacht op geslacht over”.

Nu wat tijd en plaats betreft, als zouden die de toekomst van een mens niet bepalen. De schrijver merkt hier op: Tijd en plaats van geboorte worden door God van tevoren bepaald” en spreekt daar dan verder over alsof ik had gezegd: „het karakter” in plaats van „de toekomst”. Zeer zeker worden tijd en plaats van geboorte door God bepaald, maar wat met de toekomst van de mens? Die heeft ieder mens zelf in handen: Ieder kind van God, waar en wanneer en onder welke omstandigheden ook geboren, zal het Evangelie verneemen en kan dit krachtens zijn vrije wil aannemen of verwerpen. Weliswaar zijn de voorwaarden daartoe voor de een gunstiger dan voor de ander, doch ook die gunstige of ongunstige factoren heeft de mens door het gebruik van zijn vrije wil in het voorsterfelijk bestaan aan zichzelf te danken, respectievelijk te wijten.

Tot slot wil ik de schrijver van het welkome commentaar bedanken voor de elegante wijze waarop hij een taal-of beter gezegd misschien schrijffout van mij corrigeerde. Ik ben er namelijk nooit zeker van geweest wat het moest zijn: „God's geboden (zegeningen, enz.) of Gods geboden. Nu weet ik het.

A.D.J.

GENEALOGIE

Doop voor de doden

Op woensdagmiddag is het vooral 's winters heel druk in de Zwitserse tempel. Dan komen de schoolkinderen, leden van 12 tot 21 jaar, om zich voor de doden te laten dopen. Zo'n 3 à 400 dopen op één middag. Dit wordt gedaan opdat er altijd namen genoeg zullen zijn voor hen, die door de tempel gaan. In de winter is de tempel alleen vrijdags en zaterdags open. Dan komen de Zwitserse leden. Van elk lid, dat waardig is, wordt verwacht, dat het eens per maand naar de tempel komt. Het mag natuurlijk veel vaker.

Tijdens de drukte in het seizoen, als de groepen uit verre landen komen, wordt de jeugd uit die groepen betrokken bij de doop voor de doden. Ook de volwassenen, die er op staan om zelf dat werk te doen voor hun eigen doden. Dit zijn dan vooral die leden, die zelf nog niet door de tempel kunnen gaan, doordat ze nog niet lang genoeg lid zijn, nog geen ouderling zijn of leden, wier echtgenoot geen lid van de kerk is.

Dat dopen kon tot voor enkele jaren ook door kinderen vanaf 8 jaar worden gedaan, maar nu niet meer. Vanaf 12 jaar kunnen de leden, door alle lessen, die ze gehad hebben, iets meer begrip over dit werk hebben.

Als regel zijn dus, vóór we in de tempel komen, de dopen voor de doden reeds gedaan, opdat wij meteen voor onze eigen namen door de tempel kunnen gaan. Wie

het anders wil, moet dit uitdrukkelijk aan ons opgeven, zodat wij de tempelsecretaris hierover kunnen schrijven.

Vóór de endowments gegeven worden, moet voor de mannelijke namen eerst geordend worden tot het Melchizedekse priesterschap, want ook voor de doden geldt, dat de mannen ouderlingen moeten zijn, alvorens ze hun endowments kunnen ontvangen.

Als dit allemaal klaar is, gaan de namen eerst weer terug naar het archief in Salt Lake City, waar de verzegelingslijsten klaar gemaakt worden. Worden deze lijsten naar de tempel gezonden, dan ontvangt u een kaart, waarop staat dat 'Family group sheets' naar de tempel gezonden zijn voor verzegeling. 60 dagen blijven ze daar wachten voor het geval u misschien zelf voor de verzegeling komt. Bent u dan niet geweest dan wordt het door ande-

ren gedaan. Deze verzegeling kan alleen geschieden door leden, die reeds hun eigen endowments ontvangen hebben.

Uitzondering op deze gang van zaken zijn de lijsten van overleden echtgenoten of ouders, aan wie u verzegeld wilt worden. Deze worden van te voren al klaar gemaakt, nog voordat de endowments ontvangen zijn voor de doden.

Zodra alle gegevens in Salt Lake City geregistreerd zijn over het werk, dat in de tempel gedaan is, wordt een afschrift daarvan gemaakt. Een grote partij van die lijsten wordt tegelijk naar ons gezonden en u ontvangt ze weer van ons. U ziet, het is een lange weg, die uw lijsten afleggen. Soms duurt het jaren. Zij, die zelf naar de tempel gaan voor hun eigen namen, zijn dan nog bevoorrecht, doordat hun lijsten in een half jaar nagezien en gecontroleerd worden, zodat hun namen vlug naar de tempel gaan. Voor de leden, die dicht bij de tempel wonen, gebeurt dat niet. Zij moeten op hun beurt wachten. En dat kan heel lang zijn.

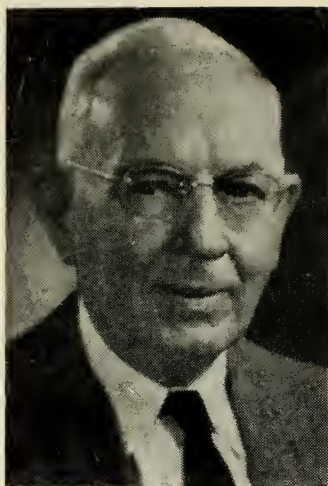
Veelal hebben we 't in onze eigen hand of het vlugger zou kunnen gaan. Veel lijsten werden zo slordig ingevuld, dat het moeilijk te ontcijferen is voor de mensen in Amerika. Vaak zijn ook de lijsten onvolledig, zodat ze teruggezonden moeten worden voor nadere gegevens. Allemaal extra werk. Bovendien is het zó, dat één derde van alle lijsten duplicaten zijn. Dat betekent dus dat anderen aan dezelfde namen werken als u. Ook dit bezorgt het archief één derde meer werk dan nodig is. Dat hoeft niet

als u er zich eerst van op de hoogte stelt of er soms voor uw namen al gewerkt wordt. Wij kunnen altijd voor u vragen. Zij hebben een grote computer, waardoor ze in korte tijd kunnen zien of uw namen al voorkomen in de archieven.

Een tweede mogelijkheid is uw stamboomlijst, zodra u een eindje gevorderd bent, op te sturen naar zuster van Staveren, Lijsterbeslaan 61, Nieuw-Loosdrecht, die uw namen vergelijkt met andere stamboomlijsten en leden met dezelfde namen met elkaar in contact brengt. Bovendien zoekt zij voor u op in welke boeken, en waar, u buiten de burgerlijke stand en oude doop-, trouw- en begrafenisboeken wat vinden kunt over uw namen.

Nog veel te weinig leden, die genealogisch werk doen, beseffen het belang van deze informatiedienst. Hoe meer leden hun stamboomlijst inzenden, hoe effectiever de dienst kan werken. Dit bespaart u tijd, geld én teleurstellingen. Denkt u zich maar eens in hoe erg u het zou vinden als u veel tijd en geld besteed had om uw namen te vinden, blij bent een stel lijsten naar Amerika te kunnen sturen, en dan na een hele tijd uw lijsten terug ontvangt met de bemerking dat het werk voor die namen al gedaan is door anderen. Al uw werk voor niets geweest.

De meeste leden van de kerk zijn afstammelingen van Ephraim, dus logisch dat veel van onze familietakken in elkaar grijpen. Hoe verder we terug gaan, hoe meer wij, leden van de kerk, tot de ontdekking zullen komen, dat wij één grote familie zijn.

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalven

★

Hoe zal het lichaam in de opstanding herrijzen ?

VRAAG: In de priesterschapsklas spraken wij over de opstanding en over de wijze waarop het lichaam uit het graf zal opstaan. Sommige leden meenden dat wanneer het lichaam opstaat, het precies zo zal zijn als het werd neergelegd, d.w.z. wanneer een arm of een been ontbreekt of het lichaam op andere wijze is verminkt, zal dit tevoorschijn komen zoals het was neergelegd en zullen de ontbrekende delen er later aan worden toegevoegd. Anderen dachten dat de persoon naar lichaam en geest in volmaakte staat zou opstaan. Over deze vraag zouden wij gaarne worden ingelicht.”

ANTWOORD: Gelukkig heeft de Heer veel over de opstanding geopenbaard en gezegd dat deze universeel zal zijn. In de wereld wordt over 't algemeen gedacht dat de

opstanding van de doden tot de menselijke familie is beperkt en zelfs tot een gedeelte daarvan. De openbaringen van de Heer zijn echter zeer duidelijk en verklaren dat de opstanding universeel zal zijn. Dat wil zeggen dat ieder schepsel dat leven in zich heeft, onsterfelijk zal zijn. Dit is zeer duidelijk gezegd in een openbaring aan de Profeet Joseph Smith in september 1830, in de volgende bewoordingen:

„En het einde zal komen en de hemel en de aarde zullen worden verteerd en vergaan en er zullen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn.

„Want alle oude dingen zullen vergaan en alle dingen zullen nieuw worden, namelijk de hemel en de aarde met hun ganse volheid, zowel mensen als dieren, de vogelen des hemels en de vissen der zee.

„En niet één haar, noch één stofje, zal verloren gaan, want het is het werk van Mijn handen” (L. & V. 29 : 23-25).

Jacob, de broeder van Nephi, zeide in een rede tot de Nephieten:

„O hoe groot is de goedheid van onze God, Die ons een middel tot ontkoming aan de greep van dit vreselijke monster schenkt, ja dat monster: Dood en hel, waarmede ik bedoel de dood van het lichaam en tevens de dood van de geest.

„En op grond van het verlossingsplan van onze God, de Heilige Israëls, zal deze dood, waarvan ik heb gesproken en die tijdelijk is, zijn doden opgeven; en deze dood is het graf.

„En de dood, waarvan ik heb gesproken en die de geestelijke dood is, zal zijn doden opgeven; deze geestelijke dood is de hel; daarom moeten dood en hel hun doden opgeven en de hel moet haar gevangen geesten opgeven en het graf zijn gevangen lichamen; en de geesten en lichamen der mensen zullen weder met elkander worden verenigd; en het geschiedt door de kracht der opstanding van de Heilige Israëls”. (2 Nephi 9 : 10-12).

„Verwondert u daar niet over, want de ure komt, in dewelke allen, die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen:

„En zullen uitgaan, die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens, en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis”. (Joh. 5 : 28, 29).

Hieruit zien wij dus dat de opstanding algemeen zal zijn. Niet alleen zal deze zegen aan de mensen worden geschonken, maar aan ieder

ander schepsel. Bovendien zal de aarde zelf, die deel had aan de val, worden hersteld en haar verhoging ontvangen. Honderden jaren vóór de komst van onze Heiland werd de Profet Ezechiël in een visioen de opstanding der doden getoond. In zijn beschrijving zeide hij het volgende:

„De hand des Heeren was op mij en de Heere voerde mij uit in den geest, en zette mij neder in het midden ener vallei; dezelve nu was vol beenderen.

„En Hij deed mij bij dezelve voorbij gaan geheel rondom en ziet, er waren zeer vele op den grond der vallei en ziet zij waren zeer dor.

„En Hij zeide tot mij: Mensenkind! zullen deze beenderen levend worden? En ik zeide: Heere, Heere, Gij weet het!

„Toen zeide Hij tot mij: profeteer over deze beenderen en zeg tot dezelve: Gij dorre beenderen! Hoort des Heeren woord.

„Alzo zegt de Heere tot deze beenderen: ziet, Ik zal den geest in u brengen, en gij zult levend worden”.

„En Ik zal zenuwen op u leggen, en vlees op u doen opkomen en een huid over u trekken en den geest in u geven, en gij zult levend worden, en gij zult weten, dat Ik de Heere ben.

„Toen profeteerde ik, gelijk mij bevolen was en er werd een geluid als ik profeteerde en ziet een beroering! en de beenderen naderden, elk been tot zijn been.

„En ik zag en ziet, er werden zenuwen op dezelve en er kwam vlees op; en Hij trok een huid bo-

ven over dezelve, maar er was geen geest in hen.

„En Hij zeide tot mij: Profeteer tot den geest: profeteer, menschenkind! en zeg tot den geest: Zo zegt de Heere Heere: Gij geest! kom aan van de vier winden en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden.

„En ik profeteerde, gelijk als Hij mij bevolen had. Toen kwam de geest in hen en zij werden levend en stonden op hun voeten, een gans zeer groot heir.

„Toen zeide Hij tot mij: Menschenkind! deze beenderen zijn het ganse huis Israëls; ziet, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord en onze verwachting is verloren, wij zijn afgesneden.

„Daarom, profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Heere Heere: Ziet, Ik zal uw graven openen en zal ulieden uit uw graven doen opkomen, o Mijn volk! en Ik zal u brengen in het land Israëls.

„En gij zult weten, dat Ik de Heere ben, als Ik uw graven zal hebben geopend en als Ik u uit uw graven zal hebben doen opkomen, o Mijn volk!” (Ezech. 37 : 1-13).

Het is onder geleerden van de zogenaamde Christelijke wereld gewoonte geworden deze passage als beeldspraak uit te leggen, die geen enkele betekenis voor de algemene opstanding van het huis Israëls zou hebben. Er zijn echter vele schriftuurplaatsen, waaronder uitspraken van de Zaligmaker zelf, die een algemene opstanding van de gehele mensheid verkondigen. Een ervan luidt als volgt:

„Want gelijk de Vader het leven heeft in zichzelf, alzo heeft Hij

ook den Zoon gegeven, het leven te hebben in Zichzelve;

„En heeft Hem macht gegeven, ook gericht te houden, omdat Hij des mensen Zoon is.

„Verwondert u daar niet over, want de ure komt, in dewelke allen, die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen;

„En zullen uitgaan, die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis” (Joh. 5 : 26-29).

De ontdekkingen die de mens in deze tijd heeft gedaan, bewijzen dat de stof niet kan worden vernietigd. Een lichaam kan in een oven of op de brandstapel verbranden; het kan in de oceaan door haaien worden verslonden of op andere wijze worden verteerd, wij hebben toch de zekerheid door hetgeen de Verlosser ons heeft geleerd, dat de opstanding algemeen zal zijn en niet één ziel zal worden vergeten en in het graf zal worden achtergelaten. Ons wordt verzekerd dat de deeltjes, alles wat in wezen tot het lichaam behoort, weer op hun eigen plaats zullen worden teruggebracht en dat het grote visioen van Ezechiël zeker zal worden verwezenlijkt. Bovendien zal het geheugen eveneens worden gehandhaafd en wij weten dat de goddelozen een duidelijke herinnering aan al hun schuld zullen hebben. Jacob, de broeder van Nephi, zeide dit in zijn onderricht aan de Nephieten in de juist aangehaalde passage.

Dat het lichaam van wie dan ook, zal opstaan zoals het werd neergelegd, met de gevolgen van ziekten, die na de opstanding moeten wor-

den weggenomen, zou geen enkele zin of bedoeling hebben. Een kritisch aangelegd persoon, dit lezende, zou kunnen zeggen: „Als hetgeen u hebt geschreven, waar is en het lichaam zonder zijn onvolmaaktheden zal opstaan, waarom had de Zaligmaker dan, toen Hij na Zijn opstanding voor Zijn discipelen stond, de wonden nog in Zijn handen, voeten en zijde, want Hij vroeg hun Hem te betasten en te zien dat Hij het werkelijk zelf was, Die zij aanschouwden? Bovendien, om hen te overtuigen, vroeg Hij iets te eten”.

Het antwoord op deze vraag is dat dit zo was om hen te overtuigen dat zij geen geest zagen, want een geest heeft geen vlees en beenderen zoals Hij had. Met de goddelijke

bedoeling getuigenis af te leggen, toonde Hij de Nephieten Zijn handen en voeten, toen Hij onder hen verscheen. Hieruit besluiten wij dat deze wonden zichtbaar bleven tot overtuiging der Nephieten, opdat zij getuigen zouden zijn van Zijn kruisiging. De Profeet Zacharias zegt ons dat wanneer de Heiland bij Zijn tweede komst aan de Joden verschijnt, Hij juist zo aan hen zal verschijnen als Hij aan Zijn discipelen verscheen, na Zijn opstanding. De Joden zullen dezelfde vraag stellen:

„Wat zijn deze wonden in Uw handen?” En de Heiland zal antwoorden: „Het zijn de wonden, waarmede Ik geslagen ben, in het huis Mijner liefhebbers.” (Zach. 13: 6)

Zustershulpvereniging

Een wereldomvattend Zusterschap

door CHRISTINE H. ROBINSON

Het was een grote dag voor de vrouwen over de hele wereld, toen de Profeet van God, tot een kleine groep van 18 vrouwen sprak: „In den naam van God, geef ik de sleutel in uw handen en deze vereniging zal zich verblijden en kennis en intelligentie zal tot u komen nu en voor altijd.”

Vanaf dit uur, meer dan 122 jaar geleden, tot vandaag, hebben rechtvaardige mensen gewerkt voor de vrijheid der vrouwen. Vanaf die dag is de positie der vrouw in dit land vooruit gegaan en in het ene land na het andere, hebben de vrouwen hun rechtmatige plaats ingenomen. Nergens anders in de wereld wordt de vrouw meer geacht, haar onafhankelijkheid meer gerespecteerd, haar plaats en positie meer geëerd dan in de Mormoonse Kerk.

Waar vrouwen ook mogen leven in deze wereld, als hun ziel is aange- raakt door de veredelende invloed van de zustershulpvereniging, zal hun

leven rijker worden, hun tehuis meer gezegend en de gemeenschap verbeterd worden.

De zustershulpvereniging is een van de oudste vrouwenverenigingen in de wereld. Zij werd opgericht onder het gezag van het Priesterschap, als hulp voor de Priesterschap en naar het voorbeeld van het Priesterschap door rechtstreekse aanwijzing van onze Hemelse Vader aan de Profeet Joseph Smith. Deze grote vereniging is niet een of andere damesclub. Wij moeten ons altijd blijven herinneren, dat zij goddelijk geïnspireerd was om bijstand aan iedere vrouw te verlenen en hun geestelijke groei en persoonlijke ontwikkeling te bevorderen.

Op zichzelf staande zustershulpverenigingen werken in meer dan 5.583 wijken en gemeenten in 52 landen in de wereld. Het is een wereldomvattend zusterschap met meer dan 262.000 leden. Of deze zusters nu in smaakvol versierde lokalen, in een prachtig kerkgebouw van de Heiligen der Laatste Dagen, in een gehuurde ruimte of wel bij een der leden thuis vergaderen, het werk van deze organisaties is in principe hetzelfde. Zij worden allen geleid door het sleutelwoord: „En Jezus sprak: „Gij zult het werk doen dat gij mij hebt zien doen.” Om de oprichting van goed georganiseerde en goed werkende zustershulpverenigingen in de Westeuropese Zending en Ringen te bevorderen, heeft President Mark E. Petersen bekend gemaakt, dat een centraal toezicht-comité zal gevormd worden. Een van de functies van het comité zal zijn een programma vast te stellen dat voor elke zending en elk district aanvaardbaar is, gelijk voor allen, en dit op een basis te stellen die gemakkelijk ter plaatse kan worden gedemonstreerd.

Bij het vervullen van deze opdracht hopen wij regelmatig duidelijk hulpmateriaal voor het gebruik door de Z.H.V.-ambtenaressen en leraressen van de gehele Westeuropese zending en ringen ter beschikking te stellen. Ook verwachten wij dat hulpmaterialen, hulplessen en instructies periodiek uitgereikt zullen worden, gedrukt of gemimeografeerd, aan de Z. H.V.-werksters in dit gebied.

Om er zeker van te zijn dat onze zustershulpverenigingen gelijkvormig georganiseerd en werkzaam zijn, doen wij de volgende inleidende voorstellen.

Lidmaatschap.

A. Iedere vrouw met een goed karakter en onbesproken gedrag kan lid worden. Leden en niet-leden zijn uitgenodigd. Ieder vrouwelijk lid van de Kerk behoort echter lid te zijn van de Z.H.V. Speciaal moet worden getracht iedere vrouw, zodra zij gedoopt is of in Wijk- of gemeente komt, in te schrijven, opdat zij in de voorrechten en zegeningen van de

Z.H.V. kan delen en de Z.H.V. op haar beurt gebruik kan maken van haar talenten en bekwaamheid.

Aannemen door stemming.

B. De naam van een vrouw, die om het lidmaatschap van de Z.H.V. gevraagd heeft, wordt in een gewone vergadering, gewoonlijk door de Presidente of de leidende ambtenaresse, voorgesteld en de candidate wordt aangenomen bij meerderheid van stemmen. Dit is de fundamentele procedure van de Z.H.V., daar deze is georganiseerd „naar het voorbeeld van de priesterschap”. Toen de Profeet Joseph Smith de Z.H.V. oprichtte, zeide hij: Ik verklaar nu deze Vereniging voor georganiseerd en allen die hierna worden toegelaten, moeten van onberispelijk gedrag en door stemmen aangenomen zijn (Notulen van de Z.H.V., 17 maart 1842). Indien mogelijk, moeten de zusters, die voor het lidmaatschap voorgesteld worden, aanwezig zijn.

Plichten van het lidmaatschap.

C. Het lidmaatschap van de Z.H.V. houdt in: belangstelling voor de Z.H.V., gewilligheid om deze te ondersteunen, deel te nemen aan de activiteiten, zo veel mogelijk aanwezig te zijn op de vergaderingen. Het lidmaatschap wordt echter ook gegeven aan vrouwen die de vergaderingen nu niet kunnen bijwonen, maar die de Z.H.V. zo veel als in hun vermogen is, wens en te steunen en die misschien later de vergaderingen kunnen bezoeken.

2. Vergaderingen.

De vergaderingen van de Z.H.V. moeten elke week *op dezelfde tijd, dezelfde dag, en dezelfde plaats* worden gehouden. Deze centrale plaats en die zelfde tijd zijn belangrijk; hierdoor kunnen de zusters vooraf hun plannen maken. Een weekdag heeft bepaald de voorkeur, om het hele programma van de Z.H.V. ten uitvoer te brengen; alleen als er geen vergaderruimte verkrijgbaar is, mag men op Zondag vergaderen, op dezelfde tijd als de Priesterschap, doch in een andere kamer. Als deze vergaderingen op Zondag nodig zijn, moet de werkdag-vergadering natuurlijk op een weekdag gehouden worden. Om voor onze vrouwen, hun culturele, geestelijke, maatschappelijke, als mede hun huishoudelijke bekwaamheden te ontwikkelen, zijn verscheidene vergaderingen voorbereid.

Soorten Vergaderingen, deze zijn:

- 1ste week Theologie en Huisbezoekvergaderingen
- 2de week Werkdagvergadering
- 3de week Literatuur
- 4de week Maatschappelijke les

De Organisatie van de Z.H.V.

Als een Z.H.V. doelmatig wil werken, moet zij de volgende ambtenaressen hebben:

Het is belangrijk dat de ambtenaressen reeds aan het begin van het Z.H.V. seizoen in oktober aanwezig zijn.

Ambtenaressen voor Wijk- en Gemeente-Z.H.V.

Presidente	Secretaresse-penningmeesteresse
Eerste Raadgeefster	Koorleidster
Tweede Raadgeefster	Organiste
Verzorgster van boeken en tijdschriften	Werkdagleidster
Theologische klasleidster	Literatuur-klasseleidster
Huisbezoekleidster	Maatschappelijk klasseleidster

Indien de vereniging klein is, kan men van dit voorbeeld afwijken, dit moet echter door het centrale toezichtcomité goedgekeurd worden. Details hierover zullen later bekend gemaakt worden.

Iedere zuster moet niet meer dan één functie hebben, tenzij dit absoluut nodig is. Iedere zuster moet de vreugde kennen mee te werken in de Z.H.V.

Methode te volgen bij aanstelling van Ambtenaressen en leraressen.

De Z.H.V. werkt onder het bestuur van de Priesterschap, daarom wordt de Presidente aangesteld door de Bisschop of Gemeentepresident. Na beraadslaging met Bisschop of Gemeentepresident stelt zij die vrouwen voor, die als raadgeefster zullen dienen. De namen der vrouwen, die een andere functie zullen waarnemen, worden door het Z.H.V.-Presidentschap aan het Gemeentebestuur of de Bisschop ter goedkeuring voorgelegd. De Bisschop of Gemeentepresident kan er de voorkeur aan geven de zusters persoonlijk van hun roeping op de hoogte te brengen, of hij kan de Z.H.V. presidente opdragen dit te doen.

In elk geval moet de Z.H.V.-presidente of het Z.H.V.-presidentschap aan iedere medewerkster haar plichten en taken en de belangrijkheid van haar roeping persoonlijk toelichten. Deze aanstellingen moeten op een zeer correcte en waardige manier worden gegeven, opdat de zuster haar plichten, verantwoording, als ook de zegeningen die zij zal verklaren voor haar gewilligheid God te dienen, ten volle kan waarderen.

Door deze voorstellen bekend te maken, worden de instructies van het Algemeen Hoofdbestuur opgevolgd. Wij zullen ook aandacht schenken aan de speciale behoeften van de Zendingen en Ringen in het Westeuropese gebied.

HET JEUGDWERK**Schrijf Uw eigen
Jeugdwerk-geschiedenis**

De beroemde beeldhouwer van Utah, Mahonri M. Young, zeide eens: „een land, dat zijn verleden vergeet, zal nooit een toekomst bezitten, welke waard is herinnerd te worden”. En in Alma 37 : 2-12 lezen we: „Ik gebied u eveneens, dat gij een kroniek van dit volk zult bijhouden en . . . gij moet al deze dingen heilig houden want het is met een wijs doel, dat ze worden bewaard doch zie, ik zeg u, dat door kleine en eenvoudige dingen grote dingen worden teweeggebracht; en kleine middelen beschamen in vele gevallen de wijzen dat ze met een wijs doel worden bewaard, welk doel God bekend is; want Hij be-raadslaagt in wijsheid over al Zijn werken en Zijn paden zijn recht en Zijn loopbaan is een eeuwige cirkelgang.”

Iedere wijk-, gemeente-, en thuis-gehouden-Jeugdwerk moet deze vermaning in acht nemen en dit jaar de tijd nemen zijn Jeugdwerk-geschiedenis te schrijven. De geschiedenis wordt samengebundeld in de verslagboeken (verslagen) van de ring, het district, de wijk en de gemeente. Maar de geschiedenis-afdeling in het verslagboek omvat maar een kort verhaaltje. Er wordt geen ruimte overgelaten voor plaatjes of andere illustraties. Het is aan te bevelen, dat elke Jeugdwerk-groep zijn eigen geschiedenisboek samenstelt en dit be-

waart voor de verslagen van de Kerk. Deze geschiedenis moet omvatten: een lijst van de ambtenaressen en leraressen, hun aantal dienstjaren, lijst van klasse-bevorderingen, vergelijkend verslag van ingeschrevenen, deelname en bezoek, benevens de ontvangen onderscheidingen. Elk thuis-gehouden Jeugdwerk en elke groep, hoe klein ook, behoort zijn eigen Jeugdwerk-geschiedenis te maken en bij te houden.

Uw Jeugdwerk-geschiedenis moet het volgende omvatten:

- 1). Een korte verklaring betreffende de aanvang van het Jeugdwerk-jaar, waar het Jeugdwerk wordt gehouden, wanneer de gebeds-vergadering wordt gehouden, wanneer en waar de wijk- of gemeente-voorbereidings-vergadering wordt gehouden, het aantal ingeschreven kinderen, dat lid is van de Kerk, deelnemers-, en bezoekers-aantal, ouders-programma's, het aantal jongens en meisjes, dat over had moeten gaan en het aantal, die dit inderdaad ook deden.
- 2.) Een korte beschrijving over de betuigde eerbied, het Jeugdwerk-gezinsuur, het Kerstfeest voor ambtenaressen en leraressen, het Kerstprogramma voor de kinderen, het Vader-dochter feestje, de Lihoma Vacantie(dag), het Wegbaners Zomer Programma en alle andere verrichtingen, verbeteringen, mislukkingen en successen.

U kunt voor het samenstellen van uw geschiedenisboek een groot losbladig boek gebruiken, waaraan gemakkelijk bladen kunnen worden toegevoegd of uitgehaald. Misschien geeft u de voorkeur aan een kartonnen omslag om door middel van ringen losse bladen bijeen te houden. Deze omslag kunt u dan naar eigen goeddunken beplakken of versieren.

Het geschiedenisboek moet bevatten:

1. Een blanco bladzijde ter bescherming van de eerste bladzijde.
2. Een bladzijde waarop de namen van hen, die het geschiedenisboek hebben samengesteld, staan vermeld.
3. Bepaalde punten, die u misschien nog na moet zoeken, zoals de namen van presidentschappen en de jaren, dat zij in dienst waren.
4. Een foto van de vergaderplaats in het midden van de bladzijde met de foto's van al de vroegere presidenten, hun namen en de jaren, dat zij presidenten waren, er om heen.
5. Een foto van de tegenwoordige vergaderplaats, als deze verschillend is van de oorspronkelijke vergaderplaats.
6. Een afzonderlijke (eventueel anders gekleurde of dikkere) bladzijde om een afgesloten jaar aan te geven. Deze bladzijde moet voor elk jaar afzonderlijk worden gemerkt en aan het jaarverslag voorafgaan.
7. Inhoudsopgave.
8. Een foto en korte levensbeschrijving van de adviseur van de Priesterschap.

9. Foto's en levensbeschrijvingen van het presidentschap.

10. Een groepsfoto van ambtenaressen en leraressen.

11. Alle aanstellingen en ontslagen onder één presidente moeten in het verslag worden vermeld.

12. Een lijst van alle „geslaagden”. (Zij, die zijn bevorderd) Foto's naar keuze.

13. De hoogtepunten van het Jeugdwerkjaar.

14. Jeugdwerkverslag van aantal dienstjaren.

Aan het eind van het Jeugdwerkjaar kunnen de geschiedenisboeken worden gecontroleerd door de Jeugdwerksecretaresse van de ring of het district. Als het boek, wat betreft de inhoud, voldoet aan de gestelde standaard-eisen, kan elke gemeente of groep tot beloning een „zegel van uitmuntendheid” in haar boek geplaatst krijgen. De districts- of ring-secretarissen moeten persoonlijke wijsheid en gebedsvolle overwegingen in acht nemen bij de beoordeling van de Jeugdwerkverslagen.

Januari is een tijd om te beginnen, een tijd van het jaar, waarop alles nog nieuw en fris is en we de waarde bepalen van onze levens en onze handelingen en besluiten nemen om veranderingen aan te brengen en het beter te doen dan ooit te voren. Dit is het ogenblik om uw eigen Jeugdwerk eens goed onder de loupe te nemen. Dit is het ogenblik om uw Jeugdwerk-geschiedenis te schrijven, zodat zij, die u opvolgen het werk kunnen zien, dat gedaan is, en zó voorwaarts zullen gaan, dat niet één kind verloren zal gaan.

EEN BERGGEWELF BEWAART DE MORMOONSE DOCUMENTEN

SALT LAKE CITY, UTAH - Ongeveer 20 mijl ten zuidoosten van Salt Lake City, aan de mond van de Little Cottonwood bergkloof, hangen de imposante ingangen van vier tunnels op de granieten wanden, boven de zich omhoog slingerende bergweg.

De Mormoonse pioniers haalden, een eeuw geleden, het graniet uit deze wanden om de thans wereldberoemde Mormoonse Tempel in Salt Lake City te bouwen en vervoerden die over de gehele afstand met ossenwagens. Heden ten dage gebruiken de afstammelingen van deze pioniers de granieten wanden voor een ander doel.

Zij hebben een ondoordringbare schuilkelder en opslagruimte in de berg gebouwd. Maar dit is geen gewone schuilkelder, want de bedoeling is niet in de eerste plaats om mensen te beschermen, maar om de enorme verzameling genealogische

gegevens tegen rampen te beveiligen.

Het ondergrondse labyrint van tunnels werd door middel van explosies, boren en gutsen van het graniet tot stand gebracht en kostte de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste dagen, volgens officiële mededeling, meer dan anderhalf miljoen dollars. De tunnels leiden naar drie lange opslaggewelven, die zich meer dan 200 meter van de bergwand bevinden.

De tunnels werden voor de eeuwigheid gebouwd, en ambtenaren van het kerkelijke Genealogische Genootschap zeggen: „zelfs als een atoombom buiten zou exploderen, zouden de archieven veilig zijn”. De ondergrondse wanden van de bergplaats zijn met een 45 cm dikke laag beton bedekt en over deze laag is zwaar gegolfd staal aangebracht. Het beton werd achter het staal gegoten, zodat een solide verbinding tussen staal, beton en graniet ontstond.

Drie massieve deuren, elk meer dan 30 cm dik en waarvan de zwaarste 14 ton weegt, sluiten de bergplaatsen van de buitenkant af. Vochtigheidsgraad en temperatuur binnen

in de gewelven worden constant gehouden om de microfilms tegen berderf te vrijwaren.

Ofschoon de gewelven aan alle eisen van een schuilkelder tegen „fall out” voldoen, haasten de kerkautoriteiten zich er op te wijzen dat hun bestemming het opbergen van genealogische gegevens is. 'Het was werkelijk geenszins de bedoeling dat het een schuilkelder zou zijn', zeide de architect Nelson Clayton. „De archieven werden in de bergwand geplaatst omdat het gemakkelijk is daar een constante temperatuur en vochtigheidsgraad te handhaven zonder veel kostbare koelapparatuur.”

De Mormonen geloven in het bijhouden van gedetailleerde gegevens over hun voorouders en diens nageslacht heeft de Kerk de uitgebreidste genealogische verzameling ter wereld. Haar microfilm-bibliotheek alleen bevat meer dan 500.000.000 bladzijden met namen en data.

Door middel van een uitgebreid microfilmprogramma worden na-

men uit de gehele wereld verzameld en naar de 13 Mormoonse tempels gezonden, waar doop en andere heilige verordeningen als plaatsvervangend werk voor de doden worden verricht.

Om het spoor van de ingewikkelde familierelaties te kunnen blijven volgen moeten gedetailleerde gegevens worden bijgehouden.

De Mormoonse tempels, waar alleen de goede leden toegang hebben, zijn opgericht in Salt Lake City, Logan, Manti en St. George, Utah; Idaho Falls, Idaho; Mesa, Arizona; Los Angeles en Oakland, Californië; Cardstone, Alberta, Canada; Hawaii; Nieuw-Zeeland; Londen en Zwitserland.

Theodore M. Burton, vice president en leider van het Genealogisch Genootschap, zegt: „Er is niets geheimzinnigs aan die gegevens. Het publiek mag van al onze faciliteiten gebruik maken”, er aan toevoegend dat duizenden niet-Mormonen jaarlijks om inlichtingen naar het hoofdkwartier van het genootschap gaan.

Wie heeft zwaarder strijd, dan hij, die er naar streeft zichzelf te overwinnen?

Thomas a Kempis

ZONNEHOEK

DE EERSTE SABBAT

GENESIS 2

De tijd waarin de Heer de aarde schiep, werd verdeeld in zes delen. Over elk gedeelte sprak men als een dag. Het was niet de dag van 24 uur, zoals wij die kennen, omdat, toen de Heer besloot Zijn werk te beginnen, er nog geen zon was, die elke morgen opging en geen maan, die 's nachts scheen. Die waren nog niet gemaakt.

Op de eerste dag maakte de Heer het licht. Op de tweede dag scheidde Hij de hemelen van de stof, waarvan Hij de aarde wilde maken. Op de derde dag maakte Hij de zeeën en het droge land en liet Hij het gras, de bomen en de planten op de aarde groeien. Op de vierde dag plaatste Hij de zon, de maan en de sterren aan de hemel om de aarde licht te geven en ons de dagen, seizoenen en jaren te verschaffen. Op de vijfde dag deed Hij het leven ontstaan in de wateren en maakte Hij alle soorten vogels, die in de lucht vlogen. Op de zesde dag maakte Hij alle verdere soorten dieren en ten slotte de

mens.

Toen kwam de zevende dag. Op deze dag rustte God uit van al Zijn werk en „God zegende de zevende dag en heiligde dien, omdat Hij op dezelve gerust heeft van al Zijn werken.”

Dit was de eerste Sabbatdag. Het was een heilige dag voor de Heer, en Hij leerde Zijn kinderen op de aarde, dat het voor hen ook een heilige dag moest zijn. Hij vertelde ons, dat we op de Sabbatdag geen werk moeten doen. Wij moeten van al ons werk rusten, net als Hij. En niet alleen moeten we ZELF geen werk doen, maar ook onze familieleden, onze dieren, als we die hebben, en de „vreemdelingen binnen onze poorten” mogen dat niet doen. De Sabbatdag mocht ook niet met pretjes worden doorgebracht, maar moest heilig gehouden worden. Door Zijn profeten leerde de Heer, dat we geen pleziertjes moeten zoeken op de Sabbat en Zijn heilige dag veranderen in een vacantedag.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING EN DE HOLLANDSE RING

GEDOOPT

ALMELO

Meyer, Lien; 11 december 1964

EINDHOVEN

Van der Vlis, André; 18 december 1964

GOUDA

Van As, Hendrika Gerardina; 27 november 1964

ZEIST

Bantjes - Van der Ham, Elizabeth Geertruida; 17 december 1964

Van der Wal, Marina Fernandina; 17 december 1964

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

AMSTERDAM WEST

Van Driel, Marcel Antonie; 1 december 1964

Van Driel - Martijn, Marina; 1 december 1964

Gupffert - Van Os, Cecilia Elisabeth; 1 december 1964

Visser-Hilster, Sara Margretha Wilhelmina, 10 november 1964

AMSTERDAM OOST

Nieuwkerk, Pieter Wilhelmus; 15 december 1964

DEN HAAG

Junggeburth - Cras, Hendrika Johanna; 12 november 1964

Pos, Thomas Franciscus; 29 december 1964

Stammer-Vlug, Naatje; 12 november 1964

LEIDEN

Van der Zwart - Quist, Martha Annie Wilhelmina; 29 december 1964

ROTTERDAM

Van Geet - Van der Lee, Adriana; 18 december 1964

Koens, Bartje; 15 november 1964

VERHOGING IN HET PRIESTERSCHAP

ARNHEM

Van Schouwenburg, Robert Hans; 6 december 1964 tot Priester

DEVENTER

Naumann, Jan Richard; 29 november 1964 tot Priester

LEEWARDEN

Wolthers, Foppo Gezinus; 25 oktober 1964 tot Diaken

INGEZEGEND

AMERSFOORT

De Groot, Kirsten Ann Iduna; 29 november 1964

OVERLEDEN

BRUSSEL

Robeets - Cluts, Marie Antoinette; 1 mei 1964

GEHUWD

DEN HAAG

Van der Put, Cornelis en Herder, Siegrid; 2 december 1964

OVERGEPLAATST

Reiter, Anna Marie; van Apeldoorn naar Hoofdkantoor

Beekhuizen, Willy; van Bussum naar Hoofdkantoor

Siekman, Rigtje; van Apeldoorn naar Bussum

Hathaway, Charles; van Antwerpen naar Amsterdam Oost

Goebel, George; van Hoofdkantoor naar Amsterdam Oost

Miller, Robert; van Gent naar Amsterdam West

Bevans, Duane; van Amsterdam Oost naar Rotterdam Noord

Themmen, Michael; van Rotterdam Zuid naar Rotterdam Noord

Van Domburg, Joannes; van Den Haag naar Hilversum

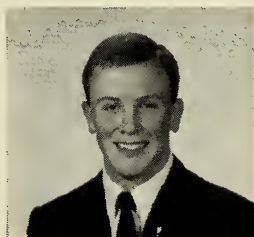
Staples, Larry; van Enschede naar Den Haag

Allen, Ralph; van Dordrecht naar Leiden

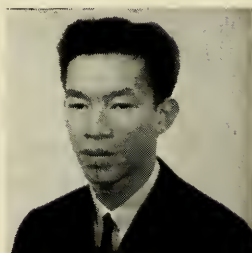
Beckstrand, Linford; van Nijmegen naar Rotterdam Zuid
Kollman, Auke; van Brussel naar Dordrecht
Schetselaar, Frank; van Rotterdam Noord naar Enschede
Van Leeuwen, Harry; van Rotterdam Noord naar Antwerpen
Van Rij, Daniel; van Leiden naar Gent
Hess, David; van Eindhoven naar Beverwijk
Palache, Alma; van Utrecht naar Antwerpen
Langeveld, Joe; van Utrecht naar Rotterdam Zuid
Upham, Dwain; van Hengelo naar Maastricht
Knapton, Richard; van Hengelo naar Brussel
VanderHoof, George; van Apeldoorn naar Amsterdam
Aardema, Ralph; van Amsterdam naar Leiden
Groen, Dirk; van Antwerpen naar Nijmegen
Copinga, Hendrik; van Den Haag naar Groningen
Wolferts, Edgar; van Zeist naar Enschede
Stephens, Gary; van Enschede naar Rotterdam Noord
De Hart, C.; van Rotterdam naar Zeist
Van Langeveld, David; van Rotterdam West naar Brussel
Davis, Kay; van Zendingsschool naar Utrecht
Rijken, Ronald; van Zendingsschool naar Nijmegen

AANGEKOMEN

Davis, Kay L.; Salt Lake City, Utah
Rijken, Ronald William; Glendale, Californië

K. L. Davis

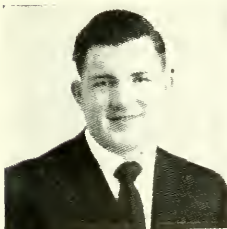

R. W. Rijken

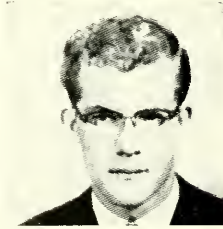
VERTROKKEN

Anderson, Howard Shelton; aangekomen 13 juni 1962, vertrokken 11 december 1964. Werkzaam geweest: Den Bosch, Apeldoorn, Ede, Gent, Oostende, Almelo, Hilversum, Den Helder, Sneek, Leeuwarden.

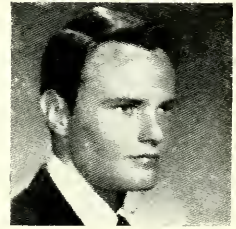
- Anderson, Jay Lloyd; aangekomen 31 juli 1962, vertrokken 29 december 1964. Werkzaam geweest: Den Haag, Rotterdam Zuid, Amsterdam Oost, Utrecht, Gent, Groningen.
- Anderson, Thomas Charles; aangekomen 3 juli 1962, vertrokken 29 december 1964. Werkzaam geweest: Alkmaar, Amsterdam West, Zeist, Antwerpen, Heerlen, Hilversum, Hoofdkantoor, Rotterdam Zuid.
- Billings, Gary Curtis; aangekomen 16 januari 1963, vertrokken 7 december 1964. Werkzaam geweest: Amsterdam Zuid, Utrecht, Den Haag, Ede, Enschede, Vlaardingen, Brussel, Den Helder.
- Beekhuizen, Willy Hermine; aangekomen 7 januari 1963, vertrokken 6 januari 1965. Werkzaam geweest: Utrecht, Enschede, Hoofdkantoor.
- Chester, Daniel Leon; aangekomen 3 juli 1962, vertrokken 23 december 1964. Werkzaam geweest: Den Helder, Dordrecht, Gent, Antwerpen, Rotterdam, Gouda
- Van Dijk, Gerald, Robert; aangekomen 12 juni 1962, vertrokken 7 december 1964. Werkzaam geweest: Rotterdam Noord, Brussel, IJmuiden, Utrecht, Amsterdam Oost, Mormoonse Vier.
- Lowe, Daniel Joseph; aangekomen 3 juli 1962, vertrokken 29 december 1964. Werkzaam geweest: Rotterdam Zuid, Hilversum, Zaandam, Gouda Hoofdkantoor, Den Haag, Amersfoort, Maastricht.
- Mooy, Gerrie John; aangekomen 19 juni 1962, vertrokken 7 december 1964. Werkzaam geweest: Arnhem, Amsterdam Oost, Utrecht, Rotterdam Noord, Den Haag, Heerlen, Amersfoort, Amsterdam.
- Noorda, Steven Ray; aangekomen 3 juli 1962, vertrokken 29 december 1964. Werkzaam geweest: Alkmaar, Almelo, Brussel, Centrale Zone, Amsterdam Oost, Den Haag Noord, Noord Zone.
- Riggs, Michael Turnbaugh; aangekomen 27 juni 1962, vertrokken 29 december 1964. Werkzaam geweest: Haarlem, Apeldoorn, Enschede, Amsterdam Oost, Leiden, Moormoonse Vier.
- Stephens, Robert Ellwood; aangekomen 27 juni 1962, vertrokken 29 december 1964. Werkzaam geweest: Schiedam, Brussel, Assen, Emmen, Den Helder, Antwerpen, Brussel.
- Wallentine, Rodney Mac; aangekomen 3 juli 1962, vertrokken 29 december 1964. Werkzaam geweest: Amsterdam Zuid, Den Haag, Brussel, Haarlem, Arnhem, Den Haag.
- Westbroek, Keith Herman; aangekomen 5 juli 1962, vertrokken 29 december 1964. Werkzaam geweest: Alkmaar, Tilburg, Apeldoorn, Mechelen, Zwolle, Utrecht, Nijmegen.

H. S. Anderson

J. L. Anderson

T. C. Anderson

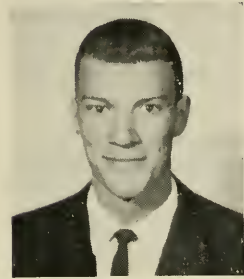
W. H. Beekhuizen

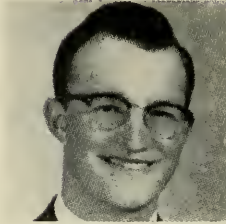
G. C. Billings

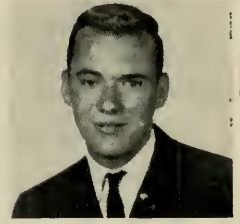
D. L. Chester

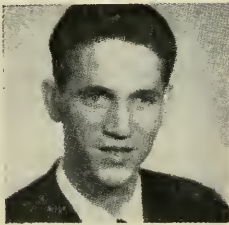
G. R. v. Dijk

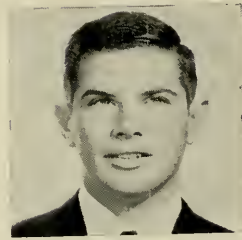
D. J. Lowe

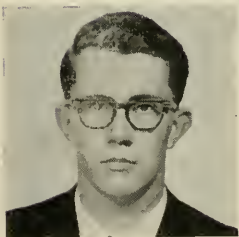
G. J. Mooy

S. R. Noorda

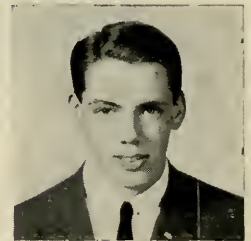
M. T. Riggs

R. E. Stephens

R. M. Wallentine

K. H. Westbroek